

S.E.

Ze dne 17. listopadu 1956
13.15 hod.

Voláme KSČ.

V našem pořadu pro členy KSČ přečteme obvyklý dopis od exulanta Jaroslava z New Yorku.

Tady Jaroslav,
jakže to říkal Marx. Pokročilejší země ukazuje ostatním obraz jejich vlastní budoucnosti. Marx to myslel hospodářsky. Myslím však, že si to můžeme klidně aplikovat i na stav politický, alespoň pokud se týká zemí, které byly ještě do nedávna sovětskými koloniemi a nebo jimi ještě jsou. Země, které už sovětskými koloniemi nejsou ukazují těm ostatním obraz jejich vlastní budoucnosti. Maďarsko, neutrální Maďarsko s rodící se v novou demokracii. Polsko, jehož vláda nepřijímá pokynů od, sovětského velvyslance Ponomarenka. To je předobraz, jak v budoucnu bude politicky vypadat Rumunsko, Bulharsko, Albanie a Československo. Rád bych věděl, jak v dalekém budoucnu. Nechce se mi už teď opakovat, že to bude až situace dozraje. Když to bude až se řekne až situace dozraje, tak se tím pohodlně klouže od faktu, že situaci vytvářejí lidé. To se rozumí, že se musela sejít řada faktorů, než-li mohla vypuknout polská nezávislost a Maďarská revoluce. Jenomže, když už to jsou ty faktory, jak se jím říká, objektivní faktory sešlé, pak už to poslední musí dodat ten faktor, jak se mu říká subjektivní. Totiž - člověk. Jednající člověk. A protože je už těch objektivních faktorů i u nás nahromaděno tolik, nechce se mi říkat, že Československo bude nezávislé až dozraje situace. Situace teď už totiž čeká jenom na to až dozrají lidé. Co tomu všemu říkáš? Já od únorového puče nezažil pohnutější dva týdny než-li ty poslední. Dva týdny, které otřáslý světem. Lo dní, které otřáslý světem, tak nazval americký komunista John Roy svou knihu o říjnové revoluci. O té z roku 1917. A zrovna tak by se mohla jmenovat kniha o té nové říjnové revoluci. O té maďarské. Z roku 1956. Svět už nikdy nebude takový, jako byl od konce války až do letošního podzimu. Je to neuvěřitelné, ale celá jedna era končí. Nejenom, že se v západní i východním bloku přesunují síly a že se bude muset celý dosavadní obraz mezinárodní politiky revidovat. To také. Ale já mám teď na mysli něco nového. Teď totiž definitivně končí moskevská kuratela nad dělnickým hnutím světa. Dohasíná era, která trvá nějakých 36 let. Světová síť moskevských agentur se teď už trhá definitivně. Levicové hnutí se teď dostalo pod nárazem maďarské revoluce do úžasné očistné krise. Italská komunistická strana dostala ten správný morální náraz, aby se konečně obrodné síly odvážely spálit mosty ke stalinismu. Komunista Di Vittorio, který vede v Itálii doposud komunistům poplatnou odborovou ústřednu. Tento komunista Di Vittorio se ve věci Maďarska veřejně a radikálně odklonil od tvrdě moskevského směru Togliattiho. Ve francouzské komunistické straně to vě.

Norští, dánští komunisté ostře protestují prpti sovětské agresi v Maďarsku. Američtí komunisté se dokonce chystají zatratit jméno strany, tak jak to udělali komunisté v Maďarsku. Degradace Stalina nedokázala to, co dokázala maďarská revoluce. Nejenom, že se osamostatňuje jeden stát až do věčejška satilitní. Čin maďarských revolucionářů rozbíjí po celém světě krupýře moskevských organisací. Neosvobozují se jenom Maďaři. Maďaři osvobozují veškeré dělnické hnutí od jednoho z největších a nejtěžších závaží, které dělnické hnutí brzdilo 36 let. Dělnické hnutí se dostává díky maďarské říjnové revoluci z babylonského zajetí moskevské politiky. Říjnová revoluce Maďarska rozbila vládu lži o socialistickém Sovětském svazu a o socialistických lidových demokraciích. Mohlo se to stát už dávno. Mohlo se to stát už roku 1953, za povstání ve východním Německu a za bouři po měnové reformě u nás. Faktum je ten, že se to tenkrát nestalo. Vláda stalinská lži je příliš silná než aby stačil jeden náraz. Mohlo se to stát konec konců už roku 1921, když vypuklo povstání v Kronštadu a bylo zlomeno Leninem a bolševiky. Jenomže autorita bolševické říjnové revoluce, ta byla tak obrovská, že z ní mohla bolševická a stalinská reakce žít, prakticky až do té nové říjnové revoluce maďarské. V tom je celá tragédie levicového hnutí světa, že porevoluční stalinská a bolševická reakce zapráhla do svých služeb celou revoluční tradici. Hesla socialismu Marxe, všechny symboly dělnického hnutí od rudého praporu, až po heslo Proletáři všech zemí, spojte se. Všechno si zapráhla do služeb velmocenská politika Moskvy. V tom bylo to babylonské zajetí dělnického hnutí. Levicové hnutí, za-jaké komunistickými stranami sledovalo zdánlivě staré socialistické komunistické ideály. Ve skutečnosti sloužilo potřebám sovětského imperia. To snad je jedinečný úkaz v celých lidských dějinách, aby jedna velmoc do svých imperiálních služeb zapráhla obrovské masy lidí, aniž by tito lidé věděli, co dělají a čemu slouží. Dělnické levicové hnutí bylo v Evropě demoralisováno první světovou válkou, které nedovedlo zabránit a poválečnými pokusy o převraty, které se nepovedly. V tom stavu skleslosti a ochablé sebedůvěry se všechny naděje evropského dělnictva upjaly k Moskvě, nositelce říjnové revoluce. Odtamtud spása a jenom s Moskvou spása. To byla živná půda moskevského vlivu. Moskva si mohla s levicovým hnutím v tomto bědném stavu dělat co chtěla. Revoluce maďarského dělnictva to všechno jedním rázem zrušila. Maďarští dělníci spoléhají se jenom na sebe a bez pomoci kohokoliv zvedli prapor říjnové revoluce proti Moskvě. A zvítězili. Jen si všimni, ústupky Kadarovy loutkové vlády. Nabízí dělníkům samosprávu závodů, podíl na zisku, svobodné odbory a svobodné volby. Tady také vídáš, jakou mocnou zbraní je generální stávk. Maďarští dělníci se této zbraně již nikdy nevzdají. Posice jsou jasné od této chvíle vyznačeny. Když revoluce tedy jediné proti Moskvě. Ne s Moskvou. Komunisté u nás jsou náchylní mít obavu, zda-li kdyby přispěli k pádu toho dnešního režimu, zda-li by tím nepřispěli silám reakce, či jak se říká kontrarevoluce. Já věřím, že rozbourání toho moskevského žaláře národů nejvíce ze všeho prospěje obrodě levicového hnutí na celém světě. Na rumách stalinismu se teprve obrodí socialismus. Jak by to také mohlo být jinak. Posice jsou jasné. V Maďarsku intervenovala Moskva proti revoluci. Revoluce tudíž může vyhrát jediné proti Moskvě. Kde je místo komunisty a já

- 3 -

myslím komunisty, ne režimisty, ne karieristy, je tak už dáno
předem. Zdraví tě Tvůj Jaroslav.

s

///